

Szerkesztőségi iroda:

Rimaszombat, temető-utca 12. sz. Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés.

Bérmentetlen levelek nem fogadtatnak el.
Kéziratok nem adatnak vissza.

Előfizetési díj:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN HÉT VASÁRNAPJÁN.

Kiadó-hivatal:

R-szombat, Losonezi-utca 24. sz. **Rábely Miklós** könyvnyomdájában. — Ide intézendők a kiadóhivatali illető előfizetési pénz-, hirdetésmény-, nyiltér- és felzáruléások.

Hirdetési díj:

Egy négyhasábos pe ítsor terfoglata 5 kr.
Bélyegdíj: minden beiktatás után 30 kr.

Nyiltér:

Egy sor 20 kr

Előfizetéseket elfogad: A „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala Rimaszombat Losonezi-utca 24. sz., nemkülönben minden hazai postahivatal. Az előfizetések legzélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhetők. — **Hirdetéseket** csak a kiadóhivatal vesz fel.

Több világosságot!

— Még egyszer a költségvetésről. —

Lapunk közelebbi száma Rimaszombat városának 1889. évre előirányzott költségvetését ismerteti általánosságban.

Évek hosszú során át hozzá voltunk szoktatva, hogy városunk költségvetésében a szükséglet és a bevételek a legszebb egyetértésben mozgott s haladt egymás mellett, egyik a másikat nem előzte meg, az egyensúly meg lett őrizve s ki is mutatva mindig szerencsésen; nem esoda hát, ha polgártársaink egy részét nagyon meglepte, még pedig kellemetlenül lepte meg a jövő évi költségvetés, mely egyszerre 3987 frt 82 kr. deficitet tüntet fel; annyival inkább, mert az általános tapasztalatból meggyőződünk arról is, hogy az előirányzott költségvetésekből, csak egy irányban számíthatunk biztos tájékoztatásra, megtudjuk azokból, mennyi lesz a szükséglet okvetlenül; de a másik lap már csak a reménylhető fedezetet mutatja ki azzal szemben

Azonban a kísértet sem félelmetes, — ha kellő világításba helyezük s ha bátran szemébe merünk nézni; kísértésük meg előirányzatunkat s azon tényezőket, melyek azt létrehozták, némileg megvilágosítani.

Kevés község van hazánkban, mely polgárainak úgy szellemi, mint anyagi érdekében annyi s oly áldozatokat hozna mint Rimaszombat városa; egyházi czélokra kiad évenként 3280 forintot, iskolai czélokra, — a földműves iskolára tett kiadásokon kívül — 8950 forintot azonban még a szellemi világosság terjesztését előmozdítja, utcaik kivilágítására is 1219 forint van felvéve a költségvetésbe, de bár mennyi, még több s még más előnyökben s kedvezményekben részesítette is polgárait, városunk, — megannyi áldozatot könnyen megbirt saját erejéből s az eféle — ezekre menő kiadásokhoz Rimaszombatra egyetlen polgára sem járult 40 év óta soha egy krajczárral sem.

Ámde midőn megfeszített erővel óriási beruházásokat tett a közelmúltban, hogy úgy az állam, mint a megye érdekét magához kösse s ez által jövő emelkedését biztosítsa — s midőn, az időközben eladóvá tetteit szabadkai pusztát is megvette, idegen tőkerekre szorult, s a kölcsön-

vett tőkék kamatait azonnal kellett fizetni, míg a nagymérvű beruházások gyümölcsét csak később s talán csak az utódok fogják majd élvezni.

Azonban a nagyobb beruházások szükséglete ma már megszűnt; de kell is, hogy megszűnt legyen! ezután a városunkat terhelő adósságok összegének emelkedése s apadása biztosabb mértéke lesz a deficitnek, mint az előirányzott évi forgalomnak eredménye.

Hiszen ha szorosan megfigyeljük, ez az 1889. évi deficit költségvetésünk 1000 frttal előnyösebb a folyó 1888. évinél, pedig ez tökéletes sulyegyet mutatott annak idejében; mert bár a költségvetéshez mellékelt jegyzőkönyvi kivonat nem említi, de egyetlen betekintés a városi pénztárnoki naplóba, meggyőz bennünket arról, hogy a téglagyártás jövedelme 5000 forinttal lett ez évben kevesebb, mint előirányozva volt. — Hasonló, — 5000 forinttal vérmesebb remény a téglagyártás irányába, nem csak beszüntette volna a deficitet ez évben is, sőt 1000 forint fölösleget is mutatott volna fel mindnyájunk nagy öröme.

Terhelő adóssága városunknak jelenleg:

1. A pesti magy. keresk. banknál a 120000 frt tartozásából fennáll még . . . frt 117280·40
2. A magyar földhitelintézetnél a 170000 forintból frt 161926·70
3. Nagy-Rőcze város követelése . frt 80000·—
4. A rimaszombati takarékpénztár követelése frt 10000·—
5. A köveztől a város terhe . frt 5000·—

együtt frt 374207·10

A törvényszéki palotára a város által előlegezett 135000 forintból az állam tartozik még 94500 frttal, melyet a fentebbi összegből levonva a városnak összes adóssága 279707 10 kr. marad.

Magában a költségvetésben megnyugtató, hogy az állam által a jövő évben visszafizetendő 13500 frt részlet teljesen adósságok törlesztésére van előirányozva; mert bár a törlesztési kölesönök után a jövő 1889. évben fizetendő 16550 frt illetékből csak 3210 frt számíttatik is be a jövő évi töketörlesztésre, de ehhez a takarékpénztár 10000 frt követelésének kifizetése s az 5000 frt járdaadósságból 1000 frtnak törlesztése is felvétel.

Még az is eszébe juthatna valakinek, hogy

Merre szállott a golya, feeske,
Búsán néztem a' táj felé;
Ugy vágytam velök menni, menni,
Lelkem e vágy úgy égeté.

Ők el mentek, én itt maradtam,
Mint árva, szárnysegett madár;
Itt maradtam, hiába várva,
Hogy lelkem nyugpontot talál.

IV.

Álom, álom, üdítő álom
Borult reám egy alkonyon.
Azt álmodám: egész enyém vagy,
Egész a siring angyalom . . .

Fölebredék, remegve érzém:
Nem vagy enyém, nem vagy többé.
— Álom! álom! üdítő álom!
Mért nem tartottál örökké.

V.

Milyen ferde, vizás az élet,
Bementem hozzád s megtudám;
Tegnap még az enyém örökre,
Ma már emléked él csupán.

Megkértek, te elfogadtad
A szent kötést, a szent frigyét;
Mely boldoggá, gondold meg e szót:
Boldogtalanná is tehet.

VI.

Szerettelek, minek tagadjam;
Szerettelek lágyan, szelíden,
Miként gerle kicsinyke párját
Kicsiny párját titokban hiven.

Műpártolás.

Alig pihentünk meg egy kissé a „rettenetes műélvezettől,“ melyben városunkat Bogyó színigazgató a tavasszal részesíté, s ime az ősz végére, ismét azon hírt hozhatjuk közönségünk tudtára, hogy Bokodiné-Máthé Róza szintársulatával Losonezról nemsokára városunkba érkezik.

A vidéki szintársulatoknak valahogyan élniök kell, de kétszeresen nehéz a megélhetés télen, mikor a bokor még a madárnak sem nyújt valami kényelmes szállást, s így a Bokodiné társulatának látogatása közönségünkre azt a kötelességet rója, hogy a tagok megélhetésére tőle kitelhetőleg nyujtsanak alkalmat. — A műveltségre aspiráló s a legnagyobb részben magát annak is tartó közönség ép ez időszakban, mikor a karácsonyi nagy ünnepekre való készülődés tesben és léleken egyaránt lekötö a szórakozni vágyó embert, legnemesebben azzal töltheti el idejét, ha lelkének nyujt oly táplálékot, melylyel az a legszebb irányban tovább fejlődhetik.

Aztán az embernek van erkölcsi érzéke is, mely ambícióját neveli, mennyivel nagyobb erkölcsi érzete kell hogy legyen egy testületnek, községnek, melyeket az egyesek alkotnak! Losonez, Rozsnyó szomszéd városok büszkék lehetnek arra, hogy az őket meglátogató szintársulatokat tudják protegálni.

Széttört a lánéz mi összetartott,
Mit még kívánhatok neked
Azt, hogy légy boldog, boldogítsd
Ki úgy szeret — majd férjedet.

Mihályi Lajos.

A fővárosból.

Budapest, 1888. nov. 21.

Meigjedtem a mult héten. A „Gömör-Kishont“-ot rövidre nyírt, s egészen kifésült alakban kaptam meg. Miféle reform ez? — tört ki belőlem a szepegő indulat — hát nem elég, hogy a szerkesztő és az ő szeretetreméltó munkatársai egy rövid év leforgása alatt annyi reformjavaslatot tettek a türelmes papírra, hogy ha annak csak fele lépne is életbe, nem volna boldogabb város széles Magyarországon, mint Rimaszombat, még koldust is bérért kellene tartani a város atyáknak, hogy ki ne vesszen valahogy a szerencsétlen embereknek a fajtája, s legyen kívül jót tenni a boldog lakosoknak, — gondoltam, hogy hát mindez nem elég, hanem még a kiadó is reformokon töri a fejét? De megnyugtató a legközelebbi szám, hogy az a megnyirbálás csupán csak véletlenség volt, hogy immár „tizedik évbe lépő (nem jubilálunk szerkesztő barátom?) alakját nem akarja ujjal föleserélni. — Így ragadt bennem a conservatív gondolat.“

Nem úgy a város atyák! Ők bizony reformálnak (csak meg nem tagadja magát a kálviniista vér), ha egyebet nem. hát az utcaneveket. — Ha már megvan a nagyköltéssel, de talán nagyobb vitával készített gyönyörűséges járda, hát ne járjanak azon a elegáns hölgyek és urak Cserenesybe, vagy pláne a szomorú temetőbe, hanem a Kossuth és Deák Ferencz neveinek varázsa alatt teljék meg szívök hazafiai büszkeséggel. — Helyesen, bölcsen. A város

TÁRCZA.**A szerelem dalaiból.**

I.

Csillag-sugáros velt az éjjel,
Sápadt hold bontá fátyolát,
Langyos szellő halkán suhanva
Leboent a holt világon át;
Midőn először látva téged,
Elfogott a szerelmi érzet

Mily szép idő, mily mámorteljes!
Ah, de emléke él csupán . . .
Emlékezet, halovány lidérc-fény!
Deríts fényt a sötét után,
Hogy lázban égjen e kebel
Perezig, míg újra enyhe lel.

II.

Szemedbe néztem, sorsomat
Beírva láttam ott;
De teljesülve nem a mit
Bús lelkem álmodott . . .

Kétség, csalódás, gyötrelmem
Tölték be keblemet.
— Kétség között szeretni, óh!
Szeretni nem lehet.

III.

Perez perezre hullt sietve, gyorsan,
Virágtelt nyárt, zord ősz követte;
Szerelmemet vak szenvedéllyel
Magával vitte, eltemette.

Jelentés

a gömör-kishontmezei gazdasági egyesület igazgató választmányának 1888. évi november hó 18-án Tornallyán tartott gyűlésének lefolyásáról:

Első ízben a titkári jelentés olvastatott fel, mely egész terjedelmében a következő:

Tisztelt választmány!

Mielőtt tisztelteljes jelentésem részletes előadásához hozzá fognék, egy szomorú kötelességet kell teljesítenem, ugyanis meg kell emlékezni nagyméltóságú Magyar-Gyermónostori báró Kemény Gábor volt földművelés-, ipar- és kereskedelemügyi, valamint közlekedésügyi miniszter s gazdasági egyesületünk tiszteletbeli elnökének gyászos elhunytáról, melyről a hazát, a nemzetet, a nemzetgazdaságot és tudományt egyiránt kiszámíthatatlan nagy veszteség érte, mert minden téren fáradhatatlan szorgalommal, páratlan szakismerettel, buzgósággal és önzetlennel munkálkodott, s így ő velem a magyar nemzetnek egy nagy hafi és munkása, a társadalomnak egy kiváló tagja szállt sirba, s a magyar államnak egy erős oszlopa, egyesületünknek egy hatalmas pártfogója dőlt ki, kinek a kurinzi földműves iskola létesülését és sok más egyébeket köszönhetünk.

Kötelesség, elismerés és háláértből kifolyólag és áthatottan indítványozom, miszerint ezen nagy hazafi s férfi haláláról kegyeletteljesen emlékezzünk meg, s ezt s öszinte részvényt jegyzőkönyvileg is fejezzük ki.

Aldás és béke lebegjen porai felett!

Átérve jelentésem részletezésére, van szerencsém jelenteni, miszerint:

1-ör. Az utolsó választmányi gyűlés jegyzőkönyvi határozatának megfelelőleg, az egyesületi alapszabályok és gyűjtő ívek a határozattól számított 6 nap alatt, a megjelölt egyetemeseknek mind kiosztattak; azonban a mai napig a gyűjtő ívek csak nyolcz helyről érkeztek vissza, dacára annak, hogy a megyei két lap után az illetőket a tagok gyűlése ere buzdítottam s az aláírási ívek leendő beküldésére záhatáridőül november hava 15-ét tűztem ki. Az eddigi gyűjtések eredménye, mely nyolcz helyről érkeztek vissza, a következő: Heinzelmann Alfréd, Czékus István, Kuhinka István, Kuntapoleza községe, Latinák Frigyes és Rudolf egy tagot sem gyűjtöttek, sőt a két utóbbit magát egyleti tagnak sem tartja, pedig az alapító tagok névsorában van beírva, — a fent elősoroltak még az alapszabályokat is visszaküldötték. Teschler Antal esetnek plebános gyűjtött 6 rendes tagot, Óadny Károly 1. Knöffler Károly szintén 1 rendes tagot; — így tehát a mai napig 8 helyről visszaérkezett gyűjtő íven, gyűjtöttek összesen 8 rendes tagot, a többi helyeken a gyűjtőívek még mind ki vannak.

Nagyon sajnálom, hogy ily szomorú s a közönyösséget és részvétlenséget ily erősen visszatükröző jelentést kellett tennem a tisztelt igazgató-választmánynak, de a rideg valóságot előadnom — s előterjesztem hivatalbeli szoros kötelességem, hogy a tisztelt igazgató-választmány a tényleges helyzetnek s a dolgok tényleges állásának megfelelőleg helyesen intézkedhessenek.

2-ör. A kamathátralékok- és tagdíjakból a mai napig befolyt összesen 381 frt 52 kr., marad fizetetlen hátralék 4013 frt 48 kr. Azonban az egyesület költségei, illetve rendes kiadásai az év végéig fedezve vannak, s a pénztárban 59 frt 81 kr. készpénz található.

3-ör. A megyebeli községek tenyészbika szükséglete fedezésére irányuló intézkedések és határozatok, — a nagyméltóságú földművelési miniszterium ezirányú leirata folytán s annak megfelelőleg, leendő elintézése további halasztást nem szenvedhet, — mivel megyebeli községeinket azon kedvezőtlen, sőt káros helyzetben hozhatjuk a halogatás által, hogy a földművelési miniszterium által a községek tenyészbika szükséglete beszerzésére feljegyzésére az 1889-ik évre előirányzott összeg az előbb folyamodó egyesületek és községek között sorrend szerint kiosztatni rendeltetnének, akkor már a később folyamodók — s így esetleg a mi községeink is, az ez irányú állami segélyben ez alkalommal nem részesülhetnének.

4-szer. Szükséges gyorsan intézkedni, hogy a katonai ellátás jótéteményeiben ami megyebeli gazdáink is részesülhessenek — egy megyei katonai ellátási szövet-

Városunk úgy nagyság, mint intelligencia tekintetében nem marad amazok mögött s a magyar kultúra terjesztőinek kaput tárt ép annyira, sőt tán még inkább jogosított, mint a nevezett városok.

A Bokodiék társulata a vidék legjobb társulatai közé tartozik, jól emlékezzünk rá tavalyról, — legalább maga Bokodi és Bokodiné saját genrejükben oly alakításokat képesek nyújtani, melyek a kényesebb izlésű közönséget is kielégíthetik. Aztán a társulatnak van egy kiváló előnye: az, hogy a könnyű fajtájú zenét és sikamlós darabokat nem kultiválja. Igaz, hogy korunkban ép e műfajok a kapósabbak, de a vidéken még a nagyobb társulatoknál is a zene oly tökéletlen szervezetű (legtöbbszörre egy zongora), hogy annak kísérete mellett, nem hogy gyönyörködnénk, hanem még illuziókat is elveszítjük. — Aztán az operet-társulatoknál többnyire végelgyengülésben sínylő primadonnák, elesapott tenoristák tengődnek megesáppant énekművészetük árán, kik, — mivel a drámai előadásokat nem kerülhetik ki — gyakorta kénytelenek — tragoediákban is játszani, s ez éppen olyan, mint mikor a cigány kotta nélkül játsza Wagner „Walkürök” ezimű operáját.

A Bokodiék társulatát azonban legfőként az teszi ajánlatossá, hogy műsorukban az új idők legkitűnőbb darabjait fogjuk megénekelni. Egy, a helybeli műkedvelő társulat elnökségéhez érkezett jelentés szerint, a társulat egy 12 előadásos ciklusban a következő darabokat fogja bemutatni: „Vasember,” „Egér,” „Francillon,” „Aranyhalak,” „Constantin abbe,” „Kókai ház,” „Kis városi hírességek,” „Uzsai gyöngy,” „Szökött asszony,” „Magduska öröksége,” „Bolondok grófja,” „Rezervisták,” „Héleherke,” „Thurán Anna,” „Falusi délutánok,” „Válás után,” „Rosenkranz és Gildenstein,” „Párisi nyárszolgárok,” „Bagdadi hercegnő,” „Fedora,” „Nagyás hőbortja” stb., melyeknek legnagyobb része közönségünk előtt még ismeretlen. — E műsor mellett közönségünk nemcsak a társulatot pártolhatja, hanem a mai kor legnagyobb íróit is megismerheti.

Kis-iparosaink.

A vád, hogy kis-iparosaink nem részesülnek a kellő figyelemben, nem alaptalan, de ha komolyan és részrehajlatlanul vizsgáljuk a kellő figyelemben nem vétel okait, kétségtelenül rá fogunk jönni a baj, még pedig ugyilátszik megrögzött baj kútforrására, mely magában a kis-iparos munkájában és felfogásában rejlik.

Talán senki sem óhajtja kis-iparosaink boldogulását jobban, mint ezen őszinte sorok írója, a ki figyelemmel szokott kísérni minden mozzanatot, alkalmilag ki is mondja véleményét ennek is, annak is. Vannak, a kik igazat szolgáltatnak véleményének, de vannak egyébiránt olyanok is, a kik véleményét nem osztják, és az természetes is, mert azt még csak álmodni sem lehet, hogy minden ember egy nézetten legyen. A hány ember, annyi különféle felfogás, mondja a közmondás Igaza van.

Ne vegyék nekem kis-iparos polgártársaim rossz néven, ha egyes boszantó körülményre rámutatok, mert én azt hiszem, hogy a bajok takargatása nem orvoslása a fekélynek, minden valamire való orvos bátor és biztos kézzel neki vág a veszedelmet rejtegető sebnek.

Kis-iparosaink, hogy mindjárt az elején kezdjem, nem szavatartók, tisztelet a kivételnek, és az mindenki szerint nagy baj. A mit egy hétre ígérnek meg, elkészítik három hétre, de azt is

csak abban az esetben, hogy ha a megrendelő naponta ott van a műhelyben és zaklatja. Igen gyakran nem tudják a munka árát a munkához szabni, — veszedelmes szélsőségbe esnek, megfontják szántszendékkal jövőjüket. Egy könyvkötővel volt egyszer egy igen kellemetlen esetem, a könyv füzetekben volt, borítékát Budapestről rendeltem meg, csak a füzetek beleillesztése, kissé körülvágása és aranyozása vált szükségessé, s ki mit goncol, mennyit fizettem a bekötéséért? Öt forintot, de hozzá tette még azt is a mester, hogy azt is csak nekem, mert másnak nem csinálta volna meg ily csekélységért!

Midőn szerettem volna tudni a bekötési munka árát, határozott feleletet nem kaphattam, hiszen nem fogunk összeveszni, mondá, csekélység az egész, mely szót sem érdemel. Ez az eset megtanított arra, hogy ezen idő óta látatlanba nem kezdek, — ha valamit csináltatok, előleget tisztaba jövök és így kikerülöm a — megletéseket.

Némely szabómesternek százszor megmondd, hogy csak hosszúra ne varja nadrágodat, elfogja feledni, — mikor felhuzod próbakép, uszály lesz rajta. Sebaj, mondja a mester, azon könnyen segítünk — haza viszi és le vág belőle egy tenyérnyi szélesség helyet egy ujnyit, ámbár égre földre esküszik, hogy az most éppen jó, ha csak egy hajszálnyit esnék el belőle, akkor rövid volna. Felvesszük ma, holnap már ki van taposva, de a szabó még most is makacsan állítja, hogy a nadrág éppen jó.

Van olyan suszter, a ki vagy olyan topánkát csinál, hogy a toronyból bele ugorhatsz, vagy olyat, hogy fel nem huzhatod. Ha visszaküldöd, te kapsz ki, mert elkeresztelnek mindennek, mert abból a szempontból indulván ki, a milyet kapsz olyat hordjál. Ez nagy tévedés, mert mindenkinek jogában áll, hogy pénzeért olyan dolgot vásároljon, mely nemcsak szélszerű, de kényelmes is legyen.

Csak e napokban is e sorok írójával történt meg, hogy hitvese csináltatott egy víztartó esőbrót azon czéلبől természetesen, hogy ne kelljen minden órában a eselédet vízért küldeni. Megkaptuk a esőbrót, mely a lehető legrosszabb fenyőfából készült. Nő, de ez nem lett volna baj, de baj volt az, hogy a fenéke köröskörül folyt. Visszaadtuk. Valamit babráltak rajta, de így is folyt. Vissza küldtük. Most azzal fenyegettek meg, hogy ha át nem vesszük szép szerivel, a kapitányság útján kényszeríteni fognak. Természetesen a fenyegetődzésre sem hallgattunk, mert nincs rá eset, hogy valaki kényszeríthetne, hogy rossz portékát drágán vegyen át. Ezután következett a nyers erő, mert az illető mesterember annyira elragadtatta magát, hogy felhevültében elvesztvén józan gondolkodási módját, a mennyiben azt esapta szemünk közé, hogy a kinek nincsen pénze az ne is csináltasson magának esőbrót.

Elég legyen ebből ennyi, tovább nem fűzöm; ebből láthatja mindenki, hogy miért pártol át a nagy közönség a gyári munkához, — hagyják el iparosaink érdességüket, tartásuk meg mindenekelőtt adott szavukat, dolgozzanak szolid módra és én azt hiszem, — panaszokadásuk is megfog szünni. ❖

az elegans, a fess, az ellenállhatatlan gavallér ezélatos arezátlansággal vigyorog szemébe az utcán járó bakfisehnek.

Hanem szó a mi szó, de egy kis reform nagyon ráférne a társadalomra. Szörnyű ez a ezimkorság is. Hajdan az erdélyi tejedelemmé volt nagyságos asszony, ma-már ha miderbe szorítja magát, kalapot tesz és keztüüt húz valaki, az udvarias világ nagysádnak szólítja, noha otthon kofáskodó anyja számára gesztenyét süt és kukoriczát pattogat. — Nem különben a férfiak is. A mulkor véletlenül arra mentem, a hol két kapezbetyár áldogatta egymást.

— Maga gazember! — ordit az egyik.

— Ha gazember vagyok is — dörgi vissza a rekedt hang — de maga nem vagyok.

Nyilván nagyságos ezimre vágyott a gazember! Lám mire visz a Simiesek és Pradók apoteosisal!

Prádórol eszembe jut Franciaország, Franciaországról az isteni Sarah Bernhardt, a kinek igazán aetheri, olympusi termete van. — Ő volt az elmúlt hét nevezetessége, a legnagyobb látványosság fényes Budapesten — már t. i. az ilyen magamforma közönséges halandónak, a ki hallja ugyan ezüst hangját esengeni, de nem adatott neki a szavak értelmét felfogni. Már pedig így csak a szerelemmel lehet boldogulni, a mihez — tudvalevőleg — semmi köze az értelemnek. — Még az imádkozástól ihletett szív sem buzog értelem nélkül. Elő tanu vagyok. Bevetődtem nem régen a hold-utcai ref. templomba, a hol éppen francza istenítiszteletet tartottak. Néma, siket valék, s lelkem nem birt szárnyat öltöni. — Kijöven, azt kérdezi egyik franczián tudó barátom: ugyan mit értettem a pap beszédéből? Mit? — mondok — hát azt, hogy a komájával volt valami baja, mert minden tizedik szavába emlegette, hogy a komám.

Ennyi franczia tudománnyal mentem én Sarah előadására. — Es csudálatos, mindent megértettem, játéka

historikusai összeültek, s juttattak egy-egy szerény utczát az ott született költők, tudósok és művészeknek. A kegyetes érzet oda pingáltatja a sarki házakra a város hajdani urainak neveit is. Urainak? Nem vagyok tisztaba vele, hogy az a Losonezi-utca Losonez városának vagy a temesvári büszkesége volt a költő Gyöngyösi István. Tán jó lenne azt y-al írni!

A megye történeti nevezetességi családjainak is juttattak utczákat. Bizonyosan azért, mert Rimaszombat székváros, s annak előhaladása és virágzása az egész megye érdeke. — Ez is jó, meghajlok a bölcsesség előtt. De azt nem olvastam, hogy több érdemet szerzett valaha egyik-másik Forgách Gömörmegye történetében, mint egyebek között a már csak historiai név, a Bebek család. Ellenben azt igen jól tudom, hogy Rimaszombat adott életet a „magyar Faust”-nak, Hatvani Istvánnak, s hogy Gömörmegyének hosszú időn át alispánja és méltó büszkesége volt a költő Gyöngyösi István. A múrányi Vénus eszökebe jutott — hisz leend Széchy-utca — a historikusoknak, de költőjét elfeledték. Hjah! egész más egy szép asszony, meg egy lantoló poeta! De bizony tetszetősebb még egy nyalka huszár is, kivált ha az vendéglő, a hol a bubánatot ott lehet hagyni.

Könnny azonban nekem a távolból puskázni és a nagy puskatűzben elfeledni tudósító tisztemet. Ime fővárosi karczolat helyett történeti reminiscenciámmal traktálom azokat, akik valami pikans udjónságot várnak ebből az új világvárosból. Van is, kiüttött a neveletlenségig háboru, amint nevezendi majd az ujkori historikus. — Bámulatos heroizmussal küzd a két fél: férfi és nő. Amaz a neveletlen, ez a ki okot ad a neveletlenségre. Amaz töredelmesen ismeri be hibáját, de ez tullicitálja és a csábító, a bűnre ösztönző, szerepében moadja magát részesnek. És mialatt az okos asszonyok és a bölcs férfiak ily önmegtágadással küzdenek, azalatt a hetyke,

feleslegessé tette a nyelvet. — Azt hiszem, ennél nem kell nagyobb dicséret. Az igaz, hogy ördögi egy asszony! Tud beszélni a szerelem olvadó hangján, hogy az embernek csakugy bizseg a szíve körül valami, tud sirni, hogy a nézők torkát csakugy szorongatja a zokogás, s tud örjögenni, hogy a vér megakad az ereken, s meghalni, mint egy láztól gyötört beteg. — Minden izmát felhasználja a labujjától — ez ugyan diskkrét cipőbe volt bujtatva, de felteszem, hogy azt is mozgatta. — mondok a kis labujjától a fejebuljáig. És a haja, az a sokat emlegetett vörös haj! Már én láttam hogy egy valaki úgy tudta mozgatni a füleit, akár a nyul s hogy koponyáján a fejbőrt tetszése szerint ránczolhatta össze mint a majom. — de oly égremeredt hajszálakat, minők a Sarahi voltak az iszonyat kifejezésekor, olyat még nem láttam. Hát a ruha! A fővárosi lapok a divatot átalakító hősnőt üdvözölték benne, és nem ok nélkül. — Semmi nyoma a tagok erőszakolásának. Melle alatt egy öv tartja össze a lefolyó ruhát, mint hajdan a görög nőknél. — Semmi fűző; testének plastikai idomaihoz ingerlően simul az ezreket érő öltözet.

Művészetének és ruhájának szemképrázató mutogatásáért a színházban bőven jutalmazta a halás publikum. — Nem ugy az adófelügyelő, vagy mit is mondok, adó-kivető bizottság, meg a kutyapeczérnek. — Ezek a végletekig zaklatták; hjah! így kívánja a politika, mert mióta Tisza Kálmán megütötte az öreg dobot. — hát abezug a francziával. És ezek a jó urak talán azt hitték, hogy a kormánynak tesznek megbecsülhetlen szolgálatot, ha Sárát bosszantják. Szegény Tatár!

Még talán kellene írnom, de már nem találok körülöttem olyan tárgyat, a miről Sarah után is még méltó volna szólni. A csillagokba pedig nem akarok menni, nehogy lebukjam.

Szemlélő.

kezet mielőbbi létesítése, — s gazdáinknak ezen szövetkezetben — vagy az országosban — leendő beléphetése által, — mely utóbbit megkönnyíti azon körülmény, hogy a titkári hivatal, az elnök uralmát történt előleges megbeszélés után, s a tisztelt választmány utólagos jóváhagyása reményében, egyetünket — mint testület — tagul iratva be az országos katonai ellátási szövetkezetbe, 10 frt évi tagsági díjnak két éven keresztül leendő fizetése mellett, mely összeget ez alkalommal kiutalványoztatni s a küldött aláírasi ívet elnökiileg aláírni kérem.

5 ször. Miután mezőgazdaságunk fejlesztésének s emelésének egyik legfőbb tényezője s rugója a gazdasági alapszakosmeretek terjesztése a kistelkes gazdák között, — s mivel az, a legkönyvebben, legrövidebb idő alatt és legolcsóbban egy olcsó szakismeret terjesztő naptár útján érhető el — mert naptárt a legszegényebb gazda is vesz, s a naptárt rendszeresen kiadni szokott nehány krajezarért egyidejűleg minden további kiadás nélkül megszerezheti a gazdasági alapszakosmereteket terjesztő művecsket is. Ezt belátva a titkári hivatal fáradságot vett magának, ily naptár előállítására, mely által 5-6 év lefolyása alatt a gazdasági alapszakosmeretek megtanítása a kistelkes gazdák között elérhető lesz. — ezen munkát jövő évi folyamra már készen áll, s felülvizsgálat végett az elnökségnek már rég által is adatott, s a végből átadott több választmányi tagnak is, jelenleg nyomatás alatt áll.

Azért tisztelettel kérem a választmányt, miszerint az említett olcsó, s szakismeret terjesztő gazdasági naptár előállítására a szükséges 100 frt előleget, már ez alkalommal megszavazni s egyszersmind kiutalványozni sziveskedjék mivel az ügy, sürgetően azt kívánja, hogy a szóban vett naptár idejében készen, s annak létezéséről a gazdaközönség idejében kiértékelve legyen, — mert, ha a szegény telkesgazda már másféle naptárt vesz, — azon esetben, ebből már nem fogna venni.

Felkérem a tisztelt választmányt, miszerint a felsorolt tárgyak felett ezen gyűlésben határozni, illetve intézkedni méltótlanság.

A titkári jelentés tudomásul vétetve az abban foglalt tárgyak sorrendben letárgyalása határozatott. S mindenek előtt a gyűlés nagyméltóságú báró Kemény Gábor egyetünk volt tiszteletbeli elnökének gyászos elhunytáról s azon nagyvesztéséről mely az által a hazát, a nemzetet, a tudományt, s egyetünket egyaránt érte, kegyeletesen meg emlékezett, s őszinte részvétet s fájdalomát a nagy hazafi s nagy férfi halála felett jegyzőkönyvileg is kifejezte.

Azután a gyűlés következő üdvös végzéseket és határozatokat hozott:

1-ör. Tekintettel az egylet folyó évi esekély bevételeire a titkári fizetést 400 frtra szalítottta le.

2-ör. A titkár által szerkesztett, gazdasági szakismeretterjesztő, közhasznú naptár kiadását elhatározta, s annak felsegélyezésére 100 frtot adományozott.

3-ör. Az egylet ügyeinek gyorsabb és sikerteljesebb vezethetése céljából igazgatóul Tornallyai Árpádot választotta meg, s első ízben is azon határozott uszítással látta el, hogy a tőkekamat s tagsági díj hátralékok behajtását esetleg ott a hol kell, ügyvéd közbenjöttével is gyorsan eszközölje.

4-er. A nagyméltóságú földművelés, ipar- és kereskedelmiügyi m. kir. miniszter 43 614/V. számú megyénk által — különösen szarvasmarha — tenyésztésének emelését célzó keges leiratára következő indokolt határozatot hozott:

Miután az egylet hasznosabban nem működhetik, s pénzerejét üdvösebben és gyümölcsözőbben lözmező-gazdasági tekintetben el nem helyezheti, mintha megyénk állattenyésztését a hiányzó s szükséges és a tenyészkeületeknek megfelelő fajta apaállatok, különösen tenyész-bikák megszerzése s ezelszerű kiosztása által emeli; — és mivel a 43 614/V. számú magas miniszteri leirat felteinek 1. pontja értelmében, megyénknek, illetve gazd. egyetünknek állattenyésztési célra ugyanannyi pénzösszeget boesát (felsegélyezés ezimén) rendelkezésére, mint a mennyit az egylet önjerejéből megyéje állattenyész-tése emelésére évenként ad, — s mivel ezen magas leirat az apaállatok kiválasztásával, megszerzésével s megvásárlásával s ezelszerű kiosztásával megyénk területén kizárólag a megyei gazdasági egyletet bizta meg; — határozatilag kimondatott, hogy az egylet tenyészbika vásárlásokra, — melylyel megyebeli közsegek tenyész-bika szükségtele lesz részben fedezendő, — az 1889 ik évre 2000 frtot resolvál, ehöz hozzáadván a miniszterium által adományozandó ugyanily összeget 2000 frtot, — az egylet 4000 frttal fog rendelkezni, s azt megyénk állattenyészésének emelésére fogja már a jövő évben fordítani.

5-ör. Miután a salgótarjáni vasmű-egyesületnél, a Coburg herceg vöröskői vasgyárában, a vasgyártásnál a thomasz-féle eljárást vagyis a vasnak dephosphoritációja léptetett életbe, mely eljárás mellett a nevezett helyeken nagymennyiségű és jó minőségű phosphortrágya termel-tetik, — s mivel hazánk talaja általában s így megyénk is a folytonos szemtermelés, rablogzádkodás által a phosphorsav tartalmától — mint szemetképző anyagtól — nagymértvben megfosztatott, oly annyira, hogy esekély-átlag terméseinket országszerte s megyénkben is talajunk igen esekély phosphor tartalmának tulajdoníthatjuk, — s így annak pótlása talajunkban elkerülhetlen s élet-szükségző vált. — ez pedig legolcsóbban a thomasz-sallak alkalmazása által (melynek m. mázsájában 18-22³/₁₀ phosphorsav tartalom van) érhető el, s ez által megyénk területén a növénytermelés emelését s a nagyobb átlag terméseket is előmozdíthatjuk, azért határozatilag kimondatott, hogy a nevezett helyeken termelt összes thomasz-sallak megyebeli gazdáink részére az egylet által foglal-tassák le, melynek kivitelével az elnökség és titkár tizatot meg.

6-ör. Miután megyénk területén igen sok tér van olyan, kivált savanyu, bábaguzsalyos, csátés szénát termő rétegekben, hogy azokat alagesővezés által többet jobb termőkke s így jövedelmezőbbekké lehetne átalakítani, azért az alagesővek olcsóbb és könnyebb beszerezhetésé-nek s előállításának módjáról is kívánt a gyűlés gondos-kodni, s a végből utasított az elnökséget: 1-ör hogy onnan kapható-e s mily árban? 2-ör. Miután az egylet-tek alageső sajtója van, Zsaluzsányban pedig igen jó annak való föld, tudakozódjék ottan is, hogy az alageső sajtónak ingyenes használatba leendő átadása me lett el-vállalnak-e az alagesővek készítését s mily árban? S erről,

valamint az 5-ik pontban foglaltakról annak idejében az egyletnek részletes jelentést tegyen. 3-ör, hogy a kultur-mérnökség ez irányu közreműködését már a jövő tavaszra kérje ki.

Adjon az ég mentül több ily élénk, látogatott s eredményes gyűlést egyetünknek, akkor működése bizo-nyára üdvös és közhasznú lesz.

P.-Apáthi, 1888. évi november hó 21-én.

Vajda Gyula, gazd. egyt. titkár.

Szőlészeti és borászati tanfolyam.

A földművelés-, ipar- s kereskedelmi miniszterium bortetmelők és borkezelők részére a budapesti vinezellér-kepezde által f. évi december hó 1-15-ig tartó szőlé-szeti és borászati tanfolyamot rendez.

A tanfolyam ezélya: szőlőbirtokosoknak és gyakor-lati borkezelőknek alkalmat szolgáltatni, hogy az e téren felmerült kérdések és vívmányokkal aránylag rövid idő alatt megismerkedhessenek.

A tanfolyamot a budapesti állami vinezellérkepezde igazgató tanára tartja és vezeti részben előadásokba, részben gyakorlati okmutatásokban.

A tanfoly. az orsz. gazdasági egylet épületében, a Köztelek nagytermében, vasárnapokat kivéve, naponkint d. u. 4-1/2 óráig tartatik. A gyakorlati okmutatások idejét a tanfolyam vezetője időről időre fogja a hallga-tóság tudomására hozni.

A tanfolyam ingyenes, s a résztvenni óhajtok a budapesti vinezellérkepezde igazgatóságánál november 28 ig személyesen vagy írásban jelentkezhetnek.

A tanfolyam 12 előadása a következőképen tartatik:

- Decz. 1-én. A szőlő táplálkozása, virágzása és érese.
- 3-án. Szőlőfajok megválasztása.
- 4-én. A szőlő szaporítás módjai.
- 5-én. A szőlő több és ajánlatosabb művelés-módjai.
- 6-án. A szőlő ojtása.
- 7-én. A phloxera elleni védekezés.
- 10-én. Szüret és erjesztés.
- 11-én. Fehér borok készítése.
- 12-én. Vörös borok készítése.
- 13-án. Pincze és bordók kezelése.
- 14-én. A borkezelés főbb műveletei.
- 15-én. A borbetegségek és azok gyógyítása.

A gyakorlati okmutatások közül be fognak mutat-tatni: a must ezukor- és savtartalmának, a bor szesz-, sav- és extraettartalmának meghatározása, élesztőgombák és a különböző betegségeket előidéző szivezetek gör-ésővön: nehány jobb ojtásmód, a jobb szőlőművelési eszközök, gyéritési gépek, erjesővek, szűrőgépek, derítő-szerek s azok használata.

A hallottak támogatása s a gyakorlati látkör szélesbítése céljából kirándulást tétetik, a vinezellérkepezde telepére, a budafoki amerikai szőlőtelepre, a mintapinczébe, esetleg egyéb tannulságos berendezésű telepek meg-tekintésére.

Hírek és vegyesek.

Halálozás. A folyó év még mindig szedi áldozatait hazánk jeles fia közül. November 19-én hunyt el a képviselő ház alelnöke a bánffy-hunyadi járás orsz. képviselője, az erd. közm. egyesület tás elnöke Bánffy Béla gróf, a kiváló tehetségű politikus és író. kinek működésétől a haza még sokat várhatott volna, a menyiben a halál alig 57 éves korában ragadta el a poli-tikai élet szünterétől. — Jeles segenk, kitűnő vezérezkik-és tárczaíró volt. bár e tehetségeit ritkán érvényesítette. Az erdélyi arisztokratia benné második oly tagját vesz-tette el ez évben, ki az egyház és közügyek terén előkelő állást vívott ki magának.

Műkedvelő társulatunk előre hirdetett előadását mégis megtartja december 8-án. A b u b o r é k o k elő-adását több technikai akadály gátolta, e helyett két ki-tűnő vígjátékot vettek elő, melyeknek sikeréhez vérmes remények fűződnek. Csak már lenne is hát valami.

Bokodiek Losoncrról decz. 11-én érkeznek vá-rosunkbá.

A helybeli korcsolyázó-egyesület szombaton decz. 1-én, a kasznó termében zeneestélyt rendez, melyre felhívjuk közönségünk figyelmét.

A nagyrőzei sportkedvelők nagy örömeire, mint onnan írják, a jégpálya már megnyílt.

A zongorázók számára. Megyénk egyik kiváló zenetehetsége Gerzós Argela k. a., ki Budapesten a con-servatóriumot is jeles sikerrel végezte, három kedvelt magyar népdalt alkalmazott zongorára. Ezek a követ-kezők: 1. Elmennék én de nem tudom hova. 2. Azért es lag, hogy ragvogjon. 3. Zavaros a Sajó, ha megárad. Mindegyik daraból az érzelem és valódi szakértelem tünik ki s bátran állíthatjuk, hogy a zongorázóknak ked-velt darabja leendő. Műve e napokban jelent meg, kapha-tó minden zeneműkereskedésben és a szerzőnél Nagy-Rőzeán. (Ára 1 frt.)

Az idej dohánybevéltása. A belügyminiszter kör-rendeletben hivta fel az egyes vármegyéket, hogy a dohánybevéltási határidőket közhírré tegyék s egyuttal minden dohánybevéltási állomásra egy-egy e feladatra alkalmas egyént közigazgatási biztos minőségben küld-jen-k ki. Megyék a budapesti felügyelőséghez tartoz-ván, az itt természetett dohány dec. 3-ától január 12-ig Miskolczon váltható be.

A helybeli felsőbb leánynevelő intézet növendé-keinek mult szombaton (nov. 17-én) rendezett színelő-adása teljes mérvben sikerült. A kis műkedvelők előszőr Spiegl „Der Raubmörder“ ezimű vígjátékában mutatták be ügyességüket, s ha elvünk ellen nem volna, szeretnők a szereplők mindenikét a nyilvánosság terén névsze-rint említeni fel, dicséretünk kifejezése mellett, de a névszerinti felemelést fentartjuk magunknak akkorra, mikor a kis műkedvelőköl nagyok lesznek, s mikor a hírlapi dicséret erkölcsi értékét helyesebben fogják érteni és érezni. — Most elég annyit, hogy a közönség minden tagját a sugó nélkül való összjáték és helyes felfogás meglepte és meglegedésének élénk tapsban adott kife-jezést. Az erre következő „Tündér áldás.“ melyet In-czedy László poetikus nyelven gyermekekhez méltó, de mind emellett is költői felfogással irt meg, fülünket és szemünket egyaránt gyönyörködtette. A zengő ritmusok

a tündéreknek öltözött kis leányok ajkairól bájosan han-goztak, a kis tündér királyné s a környezetben lévő összes tündérek szerepök külső és belső követelményeik-nek teljesen megfelelték. Hisz tündérek ők maguk is! Lelkükben a jószág, boldogság, ifjúság, szépség ép oly virágok, mint az ibolya, gyöngyvirág, nefelets, szekfü és rózsza a rét himes palástján. Az előadások után bemu-tatott előképek is sikerültek, ez előképek bemutatás ha-lyos gondolat volt, s nem lehetetlen, hogy impulst adót rá azoknak, kik már rég óta török fejüket azon, hogy miként lehetne nagyobb szabású előképeket a nagyok részéről is a közönség előtt bemutatni. Mindezekből mi a tanuság? Szerintünk az, hogy a Fabri féle felsőbb leány tanintézetben kitűnő taneurők működnek, kik nem csak tanítani, hanem kedélyt is nevelni tudnak. A köz-zönség tehát első sorban azoknak kell hogy kifejezze elismerését, kik teljes buzgalommal, önfeláldozó mun-kássággal működtek arra, hogy a kis műkedvelők elő-adása sikerüljön, s ennek révén a jótékony cél is anyag-ilag gyarapodjék. A fáradságot siker koronázta s az intézet előjáróságának fáradságáért épen e siker a leg-méltóbb jutalom. A közönség megtöltte a házat s előadás végén a rendezőseget is a lámpák elé hivta.

A Madách-utcai rablótámadás elkövetője Gömör-ben. A fővárosi rendőrség Rozsnyóról azon távirati értesítést vette, hogy egy Polenesár Dávid Károly nevű vasuti fékezőre a főkapitányság részéről kibocsátott személy-leírás híven találván, nevezett elfogta s a fő-városba folszállíttatja. Ennek megtörténte után Pesten azonnal kihallgatták Polenesárt De a kihallgatás vádolt tagadása következtében tényleges eredményre nem vezet-tett. Polenesár előéletéből annyi mégis kitűnt, hogy két rendbeli lopás miatt a törvényszék őt, már három év óta köröztteti.

A helybeli felsőbb leányiskola növendékei által f. hó 17-én tartott színi előadás bevétele volt: 1. elkelt jegyéből 83 frt 80 kr. 2. felülfizetésekből 7 frt 20 kr. 3. fölös jövedelem 2 frt 30 kr. összesen: 93 frt 30 kr. a kiadás pedig: 1. teremdíj, zene és nyomdászszámla 8 frt. 2. fűtés, világítás 15 frt 52 kr. 3. szolgálat, vegyes 16 frt 78 kr. összesen 40 frt 30 kr. Maradt a gömör-megyei közművelődési egyesület javára 53 frt, mely összeg T. Török Bálint egyesületi elnök urhoz lett be-küldve. Felülfizettek a következő hölgyek és urak: Török Bálint 2 frt. Farkas Abrahamné 1 frt, Kern Adolfné 1 frt, Pongrácz Pál 70 kr, Engel Adolfné, Hollender Lajosné, Dr. Veres Samu 50-50 kr, Dapsi József 30 kr, tüzer tiszt 30 kr, Engel Adolf 20 kr, Hollender Lajos 20 kr, összesen 7 frt 20 kr., mely kegyes adományokért, vala-mint mindazoknak, kik szives készséggel járultak a jóté-kony cél előmozdításához, köszönetet mond a rendezőség.

Nyilvános nyugtázás. A „Gömörmegyei közkórház“ betegienek könyvtárát újabban tek. Bernáth Gyula föld-birtokos ur 20 kötettel gyarapította. — A melyért e helyen mondok a szenvedők nevében őszinte köszönetet. — Rimaszombat, 1888. november 20.

Dr. Löcherer Tamás, igazgató.

C S A R N O K.

A legyekről.

A kikelet verőfényes napjainak bizonyára azok a piczi állatoesok örülnek leginkább, melyeket az állat-világ buzgó tanulmányozói „legyek“-nek kereszteltek. — Hogy a „légy“ miért „légy“, vagyis jobban mondva: nevét honnan kapta: hét álló esztendeje töröm a fejemet, de legbensőbb röstelésemmre legyen mondva, még mai napig sem tudtam kitalálni. Végteére is megnyugszom abban, hogy nem illik az embernek mindent tudni, a mi nem az ő felfogásához való. En különben azt hiszem, hogy helyes uton járok, mikor a „légy“ nevét a „légy-ott“ ból származtatom, mert tudvalevőleg ez a kicsi állatoeska mindenüvé odaüti orrát, a hol valami édességre van kilátása.

A darvinismusnak igazhívó muzulmánja lévén, szent-tül hiszem, hogy az emberek az állatoktól származtak. Sőt azt is merem állítani, hogy az állatok különböző fajai az emberiség kebelében is különböző emberfajokat produkáltak, péld a hyénából lett az uszorás, a tigrisből az angyalesináló, a pávából a híveleji szép asszony, a számból az utzeai dandy, a szajkóból a firtli, a varju-ból a vén asszony, a rókából a kávéházi „kozák“, és a piaczi légyből...? Ah! ez egy új fajtája az emberiség-nek, mely mióta ember van a földön, mindig létezett, s melyről mégis a természetrajzban még eddigelé abso-lute semmit sem tudnak. Engem ért tehát az a szeren-ese, hogy az állattani tudomány számára ez új speciest felfedeztem.

A piaczi légy legtöbbyire ismerősökből telik ki. Ha kimégy az utzára valami fontos magánügyed elintézésé végett: rögtön oldaladnál terem.

— Jó napot barátom, hová sietsz?

Eszedbe sem jut, hogy megvald neki az igazat s ily forma kerülő választ adsz neki.

— Nagynénémhez kell sietnem, ki egy kevésé roszul érzi magát.

Megjegyzendő, hogy a nagynéni egy szép kis barna menyecske, ki valamely ujra keresztelt utzában várja e légy-ottot, hanem azért te az ellenkező utra térsz, hogy alkalmatlan vendégedtől megmenekülj, De a piaczi légy, nem azért piaczi légy, hogy esáppa elől menekülj, — szivesen elkísér az ellenkező utra. Ekkor új hadiműve-lethez fordulsz:

— Ezer boesánat barátom! most jut eszembe, hogy megelőzőleg dr. Sárreáti urhoz kell mennem, a ki a nagy-nénémét szokta kurálni.

— Nem tesz semmit — felelé a piaczi légy, — ez idő szerint éppen semmi dolgom sincs s így bátran elsétálhatok bokros teendőimtől.

Bár merre mégy: nem menekszel meg tőle, sze-retetreméltó udvariasságával a végletekig üldöz. A sértő ezéltásokra nem figyel, — soh sem haragszik, a szivart elfogadja, sőt gyújtófával is szivesen szolgál.

Ha kártyazol, hűséges drukkol, sőt azt is meg-teszi, hogy a rebach fejében krukod is nek, — benéz a partner kártyájába s lenézi róla a — szemet.

A koresmába mindig akkor nyit be mikor legma-gasabb kedved van, ilyenkor nem sajnálhatsz tőle egy-két pohár bort, míg a jó kedvben utól ér s akkor ő rendel — a te kontódra.

Képes nélkülözni akár meddig, soha se kölcsönöz pénzt, mert tudja, hogy úgy sem kap. — de ha saját elő szemeivel meglát nálad egy-két forintot, biztosan megpumpol. Nem siet, de csupa szem s fül.

Szereti a társaságot, ha busulnak ő is busul, ha vigan vannak: ő a hangadó.

Azt is tudja, mikor meg vagy szorulva s akkor maga ajánlja fel szívességét, — soha sincs több pénze egy forintnál, de felét neked adja és képes saját nagylelkűségére hivatkozni oly esetekben, ha a te segélyedre van szüksége.

Egy szóval a „piazi légy“ oly fajta az embereknek, melyet nyakáról lerázni még soha senkinek nem sikerült. Ha le lehetett rázni: nem volt igazi „piazi légy.“

Z o o l o g u s .

Hivatalos közlemények.

Gömör-Kishont t. e. vármegye alispáni hivatalától.

Hirdetmény.

14635. sz. — A köztanácskozás tárgyát képező közügyek elintézése végett, szükséges és szabályrendeletileg megállapított, téli reudes megyebizottsági közgyűlés határideje, főispán úr ömértóságával egyetértve, a **folyó évi december hó 12 ik napjának** d. e. 9 órája és szükség esetén folytatva 13-ára Rimaszombat városába kitűztetvén, midőn erről a közönség ezennel értesítettik és a megyebizottság tagjai személyes megjelenésre hivatalból tisztelettel felkértenek; — egyidejűleg közüdmásra hozatik, hogy a tanácskozás kiválóbb tárgyait megyei közigazgatási bizottságból, törvényértelmében ez év végével kilépendő tagok helyeinek választás utjának betöltése; valamint a jövő 1889-ik évre a többi megyei bizottságoknak törvényszerinti megalakítása s egyéb közérdekű fontos ügyek képezendik.

Rimaszombatban, 1888. november hó 17-én.

Bornemisza, alispán.

A miskolezi kereskedelmi- s iparkamara elnökétől.

Értesítés.

547. — Több oldalról vett tudakozódás folytán figyelmeztetjük a bejelentett cégű fűszer, anyag és vegyeskereskedőket, hogy a kereskedésekben regále mentesen elárusható esemegebor, illetőleg édesített alkohol tartalmu italok áruminimuma — a folyó évi 57.115. sz. a. kelt belügyminiszteri rendelettel — 60 krról 1 ftra emeltetett fel literenként, megjegyeztetvén, hogy ezen árban az üvegnek literenként 10 krt meg nem haladható értéke is befoglalatik.

Miről alkalmazkodás végett az érdekelteket értesítjük. Miskolcz, 1888. november 20.

548. sz. — A m. kir. áll. vasutak igazgatósága az 1889. ében vonalaira szükséges különféle nemű anyagok szállítása iránti pályázatát hivatalunknak megküldte, mit is azzal hozunk az érdekeltek tudomására, hogy ezen hirdetmény a hivatalos időben megtekinthető.

Miskolcz, 1888. november 20.

534 sz. — A m. nyugoti vasuti vezérigazgatósága megküldte az 1889-ik ében szükségeslendő anyag- és leltári tárgyokról szóló előirányzatát, mit az érdekeltek hivatalunkban megtekinthetnek.

Miskolczon, 1888. év november hó 15-én.

535. sz. — A budapest-pécsi, mohács-pécsi és kir. sz. pécs-baresi vasutak üzlet-igazgatósága megküldte jövő 1889-ik ében szükségeslendő felépítmenyi anyagok szállítására vonatkozó pályázati felhívását mit azzal teszünk közzé, hogy ezen felhívás, alólírott kamara helyiségében megtekinthető.

Miskolcz, 1888. év november hó 15-én.

536. sz. — A m. kir. államvasutak igazgatósága megküldte a hatvani állomás Miskolcz illetve S. Tarján felőli végén egy központi váltó-biztosító berendezés létesítésénél szükségeslendő gépfelszerelésre vonatkozó pályázatát, mit azzal közlünk, hogy az ajánlatok beérkezését határideje december hó 5-re tűzött ki.

Az ajánlati feltételek hivatalos helyiségünkbe megtekinthetők.

Miskolcz, 1888. év november hó 15-én.

Radvány István, Dr. Kovács Gyula, elnök. titkár.

Felolós szerkesztő: Dr. VERES SAMU.

N y i l t t é r .*)

Nyílt levél.

Tekintetes Ruthényi Béla urnak Ráhon.

Hogy a folyó hó 17-én becses czimere intézett levelemre nem válaszolt, erre csak az a megjegyzésem, hogy minden önértetes férfi, a tisztelettel tett kérdésre, válaszolni kötelességének tartja. A mi pedig e levél tartalmát illeti, s ha a kérdéses ügyet valóban tartja, s a mint azt nekem azon közmondás szerint: „a ki hallgat, az bizonyít“ magyaráznom kellene, tisztelettel kérem, vajjon miért nem teljesítette egyházi felügyelői kötelességét, és nem indított ellenem fegyelmi vizsgálatot. Minthogy ezt mai napig sem tette, az egész ügyet pletykának kell tekintenem, de higgye el, hogy a pletykázás nemesak háládatlan egy portéka, különösen oly emberek előtt a kik a mondottakat könnyen félremagyarázzák, s az ebből kifolyható következményeket felfogni nem képesek, de egyuttal jellemtelenség is.

Teljes tisztelettel

Ráho, 1888. november 22.

Vieszt Rudolf.

* E rovat alatt közölttekért a felelősség a beküldőt illeti. Szerk.

Értesítés és nyilatkozat.

Alólírott tisztelettel hozom a nagyérdemű közönség és igen tisztelt vevőimnek tudomására, hogy rimaszombati

czipész-üzletemet

folyó év **december 1-én** a közbejött kedvezőtlen körülmények miatt megszüntetem; és ennek folytán csakis a fenti napig tehetek eleget — leszállított áron — t. vevőim megrendelésének.

A fentjelzett napig mindenféle szobabutorok, ágy- és ruhaneműek, valamint czipészeti szerzőszámok, varrógépek stb. szabad kézből — november hó 30-án d. u. 2 órakor pedig önkéntes árverésen — elfognak adatni, a melyhez a t. közönséget tisztelettel meghívom.

Végül kötelességemnek tartom a nagyérdemű közönségnek és igen tisztelt vevőimnek az üzletem irányában tanusított pártfogásért köszönetet mondani és kijelenteni, hogy **selmeczi főüzletemet** továbbra is fentartom.

Stubnya János. volt eddigi üzletvezetőmtől pedig minden eddig ő reá ruházott **megbízatásomat megvonom és vele minden összeköttetést megszüntetek.**

Rimaszombat, 1888. november 23.

Laugauer János,

A véghesi

11-*

„Vera-forrás savanyuvize.“

Felsőmagyarországnak legkitünőbb és leg-tisztább szénsavdus savanyuvize

ugy mint a Gieshübl

a bort nem festi.

Kapható bizottmányi raktárunkban:

KERN ADOLF urnál Rimaszombatban, valamint:

a „Vera-forrás“ kezelőségnél

Véghelesen. (Zólyom megye.)

A véghesi „Vera forrás“ kezelősége.

Legújabb rendszerű

CLAYTON & SCHUTTLEWORTH-féle

egyes-, kettős- és hármasekék, mélyítők, boronák, tüskés- és gyűrűshengerek

sor- és szórva vetőgépek

rosták, konkolyozó gépek,

borsajtók, szőlőzuzók, olajprések,

darálók és malmok,

szecskaavágók, répavágók, használt kija-

vitott locomobilok, cséplők, stabil-

gépek és kazánok jótállás mellett, jutányos árban kaphatók

HERCZ ZSIGMOND gazd. gépgyárában

CLAYTON & SCHUTTLEWORTH képviselőjénél

M I S K O L C Z O N .

5-6

Hirdetmény.

7584. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint tlkkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **Rimaszombati Takarékpénztár** és **Gazda Bertalan** végrehajatóknak **Tanko Susanna Borsos Istvánné** végrehajást szenvedő elleni 136 frt és 62 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén levő Alsó-Pokorágy község határában fekvő az alsó-pokorágyi 41. sztk. foglalt Tanko Zsuzsanna Borsos Istvánné nevén álló $\frac{1}{24}$ urbéri telekre az árverést 756 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1888. évi december hó 18-ik napján délelőtt 10 órakor Alsó Pokorágy községben a községi bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fog adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át vagyis 75 frt 60 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. § ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombatban, 1888. november 8. napján. A rimaszombati kir. törvényszék mint tlkkönyvi hatóság. **Hánrich**, kir. tszéki bíró.

Kitünő lópokrócok.

Alólírott ajánlja a t. lótarató gazdáknak, hogy **rimaszombati szijgyártó üzletében** a legkitünőbb **lópokrócoknak** párja 5 frttól 20 forintig nagy választékban kapható.

Trubint Lukács, szijgyártó.

Birtok bérbeadás.

Özvegy Holló Pálné szül. Somoskeőy

Lujza asszonynak az alsó-hangonyi határban fekvő tagosított birtoka, melynek:

belsősege 5 hold 315 □ ölet.

szántó földje 96 hold 1362 □ ölet.

rétje 35 hold 15 □ ölet.

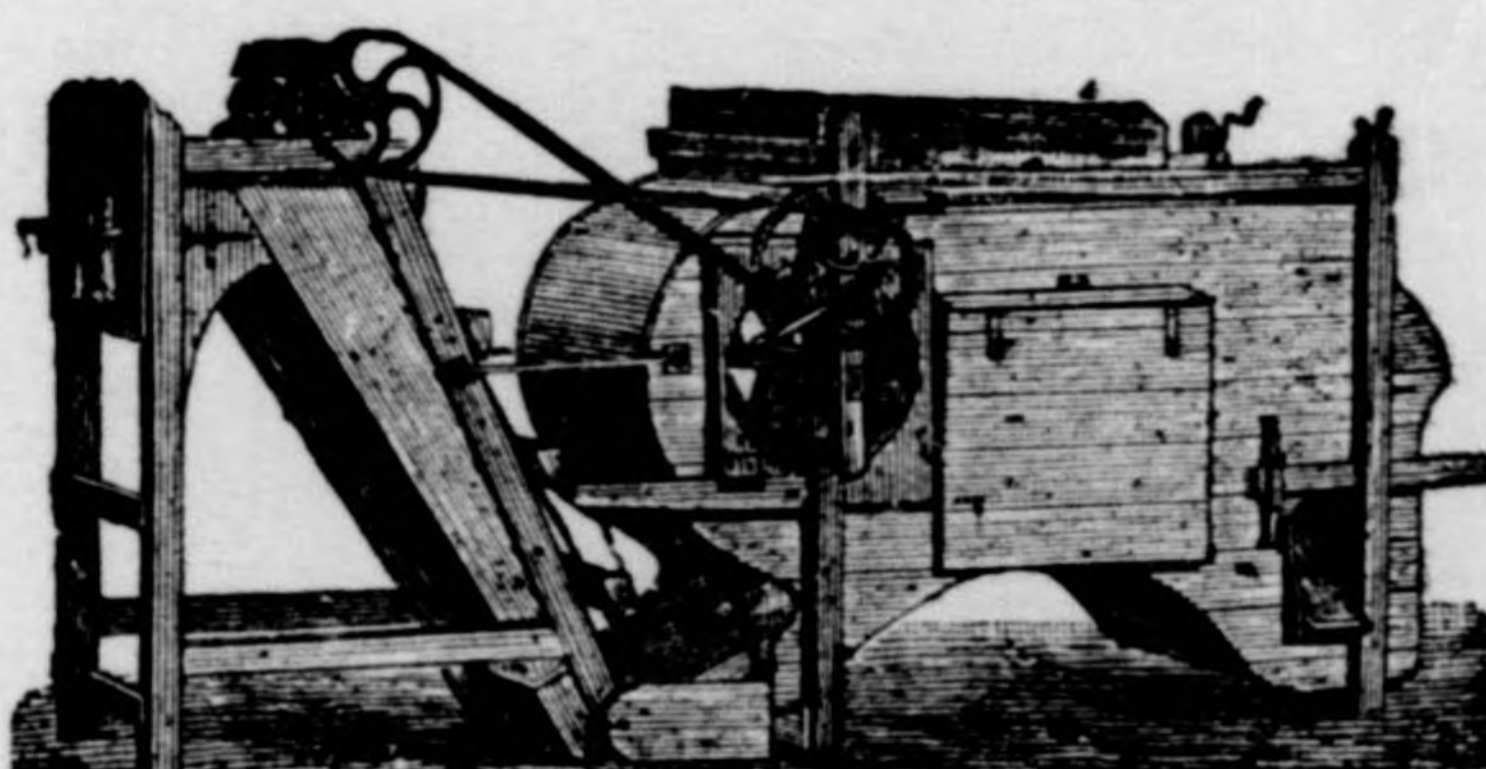
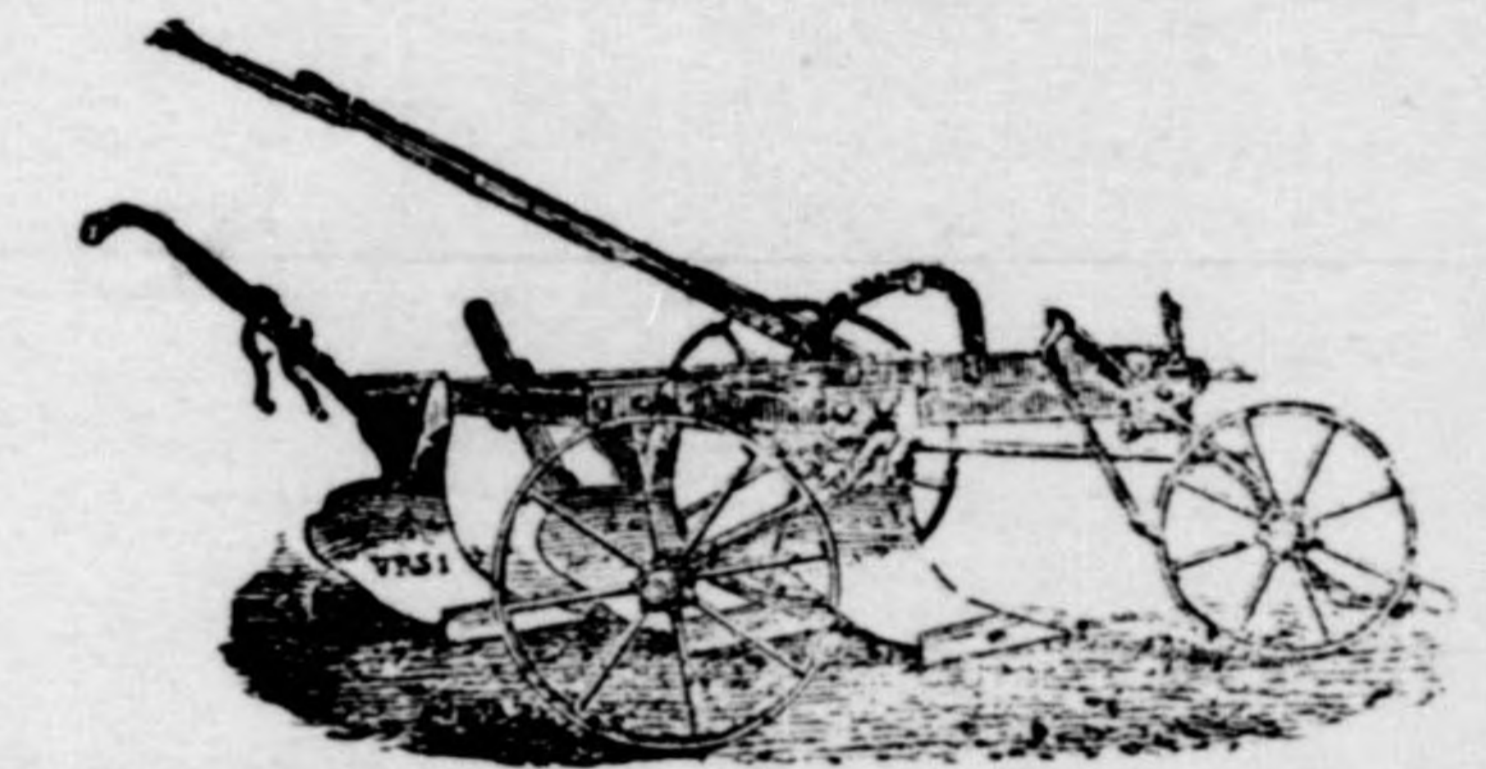
erdő-legelő illetménye 412 hold 538 □ ölet

teszen katasztralis holdakban. A belsősegen lévő lakó-ház a hozzá tartozó gazdasági épületek, valamint az őszi vetés is: a jövő **1889. év január 1-ső napjától** 6 vagy 9 évre haszonbérbe kiadandó.

A bérleni szándékozók értekezhetnek **Harmacson** a fentnevezett birtoktulajdonossal.

Bérbeadás.

A **Lukovistye** helységbeni kocsmálatási jog a **jövő 1888. évi január hó 1-től** kezdve haszonbérbe kivehető; ajánlatokat elfogad és értesítést ad: **Csider Károly** ügyvéd **Rimaszombatban.**

Hirdetmény.

6541. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az **m. kir. kincstár** végrehajatónak **Gelb Polyák Mária** végrehajást szenvedő elleni 210 frt 54 $\frac{1}{2}$ kr tőkekövetelés és jár. iránti végrehajási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén levő Szeleze község határában fekvő a szelezei 41. sz. tkjben foglalt $\frac{1}{12}$ urbéri telekből és 29. sz. házból előbb Gelb Mária jelenlegi Gelb-Kohn Mária nevén álló $\frac{1}{16}$ rész jutalekára az árverést 519 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1889. évi január hó 23 ik napján d. e. 10 órakor Szeleze községben a községi bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át vagyis 51 frt 90 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. § ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. § ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombatban, 1888. évi szept. hó 29 ik napján. A rimaszombati kir. trvszék mint telekkönyvi hatóság. **Hánrich**, kir. tszéki bíró.